

BIBLICKÉ ÚKOLY

III. čtvrtletí

1961

ZÁKON BOŽÍ

Zákon a evanjelium

Základný verš: Rím 8, 3.

1. Čo hovorí Písmo o vzniku vesmíru? Čo je tajomstvom jeho súladnej existencie? Žid 11, 3a; Iz. 40, 26.

„Celá príroda od toho najmenšieho prášku v slnečnom paprške až po vesmírne svety je podrobená Jeho zákonu a na poslušnosti tohoto zákona závisí poriadok a súlad celého sveta.“ EGW

2. Komu vďačí človek za svoj život? V čom spočíva jeho blaho? Skt. 17, 28; 5 Moj. 30, 19b.

„Existujú vznešené zásady spravodlivosti, ktoré ovládajú život všetkých bytostí a na zhode s týmito zásadami závisí blaho vesmíru.“ EGW

BOŽIE OPATRENIE

3. Aké opatrenie urobil Boh, aby človek poznal cestu života? Ž. 119, 104; Rím. 3, 20b.

Slová „prikázanie“ a „zákon“, napísané v Ž. 119, 104 a Rím. 3, 20 vzťahujú sa na celú zjavenú vôľu Božiu, týkajúcu sa človeka, včítane Desatora. Všeobecne povedané, platí to, o všetkých výrokoch Písma.

„Bez zákona človek nemá správny pojem o Božej čistote a svätosti, ani o vlastnej vine a nečistote. Tiež si neuvedomuje hriech a necíti potrebu pokánia.“ EGW

4. Ako v nás pôsobí Boh, aby sme poznali svoje

odvrátenie od Jeho zákona? Ján 8, 9; 1 Ján 3, 21.

„Všetci, čo chcú dosiahnuť dokonalý kresťanský charakter, musia denne skúmať či sa ich činy zhodujú s Božou vôľou.“ EGW.

5. Čo čaká toho, kto zavrhne Božiu radu? Prísl. 15, 10a; Ž. 37, 38.

Pre pútnikov tohoto sveta Boh určil smer cesty. Jedna Jeho ruka ukazuje na ochotnú poslušnosť Stvoriteľovi. Je to cesta k večnému životu. Druhá ruka ukazuje na neposlušnosť. Je to cesta k biede a smrti.

HRIECH A VYKÚPENIE

6. Aké nešťastie postihlo ľudské pokolenie na počiatku jeho dejín a aké ďalekosiahle následky to malo? Rím. 5, 12; 3, 23.

„Keď sa naši prarodičia v jednom bode odvážili zavrhnúť Božiu vôľu, otvorili bránu, ktorou prišiel hriech na celý svet. Každý, kto bude nasledovať ich príklad, dôjde k podobnému výsledku.“ EGW.

7. Čo vzal Boh na seba, keď Jeho zákon nemohol byť odstránený? Rím. 3, 24—26.

8. Aké milostivé opatrenie urobil Boh, aby odstránil následky prestúpenia? Rím. 5, 18. 19; 1 Ján 1, 9.

„Porušenie zákona vyžadovalo život hriešnika. V celom vesmíre bol len jeden, ktorý mohol splniť požiadavky zákona v prospech človeka. Pretože zákon Boží je práve tak svätý ako sám Boh, jedine rovný Bohu mohol dosiahnuť zmierenie za

priestupok. Nik okrem Krista nemohol vyslobodiť človeka z kliatby zákona a priviesť ho zase do súladu s nebom.“ EGW.

9. Aké opatrenie bolo ešte učené pre hriešnika, ktorý dostal odpustenie, aby mohol žiť podľa Božej vôle? Rím. 8, 3. 4.

Podmienky večného života dnes sú tie isté, aké boli v raji: dokonalá spravodlivosť, súlad s Bohom a naprostá zhoda so zásadami Jeho zákona. V Starom i Novom zákone je to tá istá požiadavka. V každom prikázaní, v každom Božom rozkaze je skryté isté zaslúbenie. Boh učinil opatrenie, aby sme Mu boli podobní. Chce nám v tom pomôcť. Preto nezavrhuje Jeho milosť.

SPRAVODLIVÉ OSTATKY

10. Ktoré povahové vlastnosti vynikajú pri tých, čo sa riadia Božími pokynmi? Žid 11, 8; Skt. 6, 7; Zj. 14, 12.

Boh v každom veku zhromažďuje tých, čo Ho milujú a plnia Jeho zákon.

11. Čo urobí Boh, keď uplynie ponúkaná doba milosti? Skt. 17, 31.

12. Ako môžu ľudia rozhodnúť o svojom osude v deň súdu? Ján 3, 18.

Tak ako tí, čo veria v Krista, sú ospravednení vierou v Neho, tak tí, čo neveria, sú zavrnutí pre svoju neveru. Boh predurčil, aby tí, čo v Neho veria, boli spasení a tí, čo neveria, boli zatratení. Ponechal však každému slobodnú vôľu, či chce veriť alebo nie.

13. Akú odmenu obdržia tí, čo slúžili Bohu? Rím. 6, 22.

Vykúpení budú uvítaní vo vlasti, ktorú im pripravil Ježiš Kristus. Zvítazili nad satanom a nad hriechom a milosťou Božou dosiahli dokonalý charakter. Ako bytosti zbavené hriechu, stoja okolo veľkého bieleho trónu a účastnia sa slávy a práv anjelov.

14. Čo zaslúbil Pán veriacim novej zmluvy? Žid. 10, 15. 16.

„Boží zákon je výrazom Jeho pravej povahy; je to stelesnenie Jeho lásky a preto aj základom Jeho panstva na nebi i na zemi. Ak sú naše srdcia obnovené podľa Božieho obrazu, ak je do nich vstepená Božia láska, potom sa aj Boží zákon osvedčí v našom živote. Len čo sa táto láska zmocnila nášho srdca, len čo je človek obnovený podľa obrazu svojho Stvoriteľa, potom sa už splnilo zaslúbenie novej zmluvy medzi Bohom a ľuďmi: ‚Dám svoje zákony do ich srdca a napíšem ich do ich mysle.‘ Ak je zákon napísaný v srdci, bude tiež zjavný v našom živote. Poslušnosť, služba spojená s láskou, je znamením pravých Kristových učeníkov a nasledovníkov.“ EGW

---

2. ÚKOL — 8. ČERVENCE 1961

Desatero

Zlatý verš: Jan 14, 21.

1. Jakou zvláštní přednost dal Bůh Izraeli? Řím. 3, 1. 2. Neh. 9, 13. 14.

„Zákon nebyl tehdy vydán jen výlučně ku prospěchu Hebreů. Bůh je poctil, když je učinil strážci a opatrovníky svého zákona; ale zákon měl být chován jako slavný odkaz celému světu.“ EGW.

2. V jaké formě vydal Bůh zásady své mravní vlády? 5. Mojž. 4, 12. 13. 2. Mojž. 20, 1—17.

„Deset předpisů, krátkých, obsažných a velitelských, obsahuje veškeré povinnosti člověka k Bohu a jeho bližním. Všechny jsou založeny na velikém základu lásky.“ EGW

První deska obsahující první, druhé, třetí a čtvrté přikázání, zdůrazňuje čest, kterou Bohu dlužíme. Druhá deska, zahrnující šest přikázání, obsahuje dokonalý systém mravních povinností, které má člověk vůči svým bližním. První deska vyjadřuje naši povinnost k Bohu; druhá k lidem.

3. Jak zdůraznil Bůh jedinečný charakter Desatera? Mojž. 24, 12. 5. Mojž. 5, 22.

„Nesvěřil své předpisy paměti národa, který byl nakloněn zapomínat jeho požadavky, nýbrž sám je napsal na kamenné desky. Chtěl odstranit veškerou možnost, aby se v Izraeli nemísila pohan-ská tradice s jeho posvátnými předpisy a aby se jeho požadavky nezaměňovaly s lidskými ustanoveními a mravy.“ EGW

ZÁKON VYHLÁŠEN NA POČÁTKU

4. Jaký máme důkaz, že mravní zákon existoval již před svým vyhlášením na hoře Sinaj? 1. Mojž. 26, 5.

„Zákon Boží je projevem Božího charakteru. Byl dán člověku na počátku ako směrnice poslušnosti. Na Sinaji byl zákon vydán podruhé.“ EGW

5. Uveď několik příkladů jednotlivců, kteří byli odsouzeni pro neposlušnost zákona Božího!
1. Mojž. 3, 6. 16—19; 4, 10—12; 27, 18. 19. 41 až 43; 31, 19; 35, 2.

„Od samého začátku velikého sporu v nebi bylo úmyslem satanovým vyvrátit zákon Boží. Aby to docílil, vzbouřil se proti Stvořiteli; a ačkoli byl svržen z nebe, pokračoval ve svém boji na zemi. Vždy se snažil, aby oklamal lid a svedl jej k přestoupení zákona Božího.“ EGW

ZÁKON JE STÁLE MĚŘÍTKEM SPRAVEDLNOSTI

6. Jaký byl Ježíšův poměr k zákonu? Mat. 5, 17—19.

„Spasitelova smrt zrušila zákon předobrazů, ale ani v nejmenším nezměnila povinnosti k mravnímu zákonu. Naopak, právě ta skutečnost, že bylo nutné, aby Kristus zemřel, a tak zaplatil za přestoupení onoho zákona, dokazuje, že tento zákon je neměnitelný.“ EGW

7. Co dokazujeme, když ostříháme přikázání? Jan 14, 15; 15, 10. 14.

Ve světě jsou jenom dvě skupiny a také na soudu budou uznány jenom dvě třídy lidí. Totiž ti, kteří přikázání Boží přestupují a ti, kteří je zachovávají. Kristus nám ukazuje, podle čeho dokážeme svou věrnost: „Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte!“ „Zůstaneme-li v Kristu a bude-li láska Boží přebývat v našem srdci, pak budou naše pocity, myšlenky i činy v souladu s vůlí Boží. Posvěcené srdce je v souladu s přikázáními zákona Božího.“ EGW Přikázání Ježíšova byla také přikázání Otcova, neboť Ježíš nemluvil sám od

sebe (Jan 12, 49; 14, 10). On potvrdil mravní zákon daný Izraeli a zvelebil jej. Dal také vlastní přikázání, přikázání nové (Jan 13, 34), ne však aby nahradil některé z mravních přikázů, které vyzařují neměnný Boží charakter, nýbrž aby vyzvedl jejich pravý význam a ukázal, jak máme použít jejich zásady v různých životních situacích.

8. Jaké svědectví vydal Pavel o zákonu ve srovnání s vírou a milostí? Řím. 3, 31.

Pravda je, že Pavel rušil židovské pojetí zákona jakožto prostředku k dosažení spravedlnosti a také i židovské naléhání, aby i pohané následovali jejich metody (Sk. 15, 1. Gal. 2, 16—19).

9. Jaký je vztah věřícího k zákonu Božím podle ap. Jakuba? Jak. 2, 8—12.

10. Jaký je vztah k zákonu Božím u obráceného hříšníka, kterému bylo odpuštěno? Fil. 2, 13. Gal. 2, 20.

ZACHOVÁNÍ ZÁKONA PŘED PŘÍCHODEM KRISTA

11. Jaké bude stanovisko věřících k zákonu Božím? Zj. 14, 12. 2. Tim. 3, 1—5.

„Odvracení se od bible mělo za následek neobdání zákona Božího. Učeními, kterými je člověk zproštěn poslušnosti Božích ustanovení, byla oslabena mravní odolnost a otevřeny brány záplavě nepravosti. Bezzákonnost, prostopášnost a zkaženost se valila jako strhující záplava. Všude bylo vidět závist, zlomyslnost, pokrytectví, odcizení, osočování, boje, zrazování svatých věcí a hovnění požitkářství.“ EGW

12. Jaké odměny se dostane těm, kteří z milosti zůstanou věrní Bohu a jeho zákonu? Zj. 22, 14.

Některé staré rukopisy překládají tento verš „kteří vyprali roucha svá“, a jiné „kteříž zachovávají přikázání jeho“. Ve skutečnosti obě verze odpovídají původnímu textu a jsou v souladu s ostatním Janovým učením. Co nás opravňuje vstoupit do nebe, je spravedlnost Kristova, znázorněná vypraným šatem. Vnější důkaz udělené spravedlnosti Kristovy je naprostá shoda s Božími příkazy. Proto obě myšlenky, vypraná roucha a poslušnost přikázání Božích, jsou úzce příbuzné.

„Zásady, které v ráji byly člověku dány, potrvají také i v ráji obnoveném. Až na zemi bude opět ráj, všichni lidé budou poslušni božského zákona lásky.“ EGW

---

3. ÚKOL — 15. ČERVENCE 1961

Žádné jiné bohy

Zlatý verš: Žalm 95, 6.

BŮH, JEDINÝ K UCTÍVÁNÍ

1. Co prohlašuje Bůh v prvním přikázání a jaký je jeho oprávněný požadavek? 2. Mojž. 20, 1 až 3. Iz. 42, 8. 2. Mojž. 23, 13.

„Hospodin, věčně jsoucí, nestvořený, sám zdroj a udržovatel všech věcí, jest jediný, jemuž při-

sluší, aby přijímal nejvyšší pocty a zbožňování.“
EGW

2. Na základě čeho požaduje Bůh výlučnou věrnost a zbožnost od člověka?

a) Pro to, čím jest. Ž. 99, 5. 1. Tim. 1, 17.

b) Pro to, co učinil jako stvořitel. Ž. 95, 6. a jako vysvoboditel. 2. Mojž. 20, 2.

„Pečeť Božího zákona nacházíme ve čtvrtém přikázání. Pouze toto ze všech desíti uvádí jméno i název zákonodárce. Nazývá jej stvořitelem nebe i země, a tím dokazuje, že je nutno jej uctívat nade všecko ostatní.“ EGW

3. Jaký způsob uctívání očekává Bůh od svého stvoření? 5. Mojž. 6, 5. Mat. 22, 37. 38.

Nic nesmí oddělovat naši lásku od Boha.

OD UCTÍVÁNÍ STVOŘITELE K UCTÍVÁNÍ STVOŘENÍ

4. Které kroky vedly člověka od pravého uctívání Boha? Kterým novým předmětům dával svou úctu? Řím. 1, 21. 22. 25.

„Nectili jako Boha“. Neochota ctít Boha jako stvořitele byla skutečnou příčinou zatemnění mysli a zdrojem ohavných praktik pohanů. Boha ctít znamená milovat a poslouchat ho.

„Ani jemu děkovali“. Neochota děkovat Bohu za jeho lásku a dobrotu, kterou prokazuje lidem, je jedna z příčin modlářství. Nevděčnost zatvrzuje srdce a vede lidi k zapomínání.

5. Jaké druhy uctívání stvoření převládaly v dávných dobách? 5. Mojž. 4, 15. 19. Řím. 1, 23. Kol. 2, 18.

Egyptané uctívali slunce a měsíc. Ve starém Egyptě všechno živé, malé i veliké, krásné nebo ošklivé, bylo idealizováno a zbožňováno, ať to byl veliký farao, plazící se brouk, nebo býk.

6. Které jiné věci začali lidé uctívat tak jako bohy? 1. Tim. 6, 10. Fil. 3, 19.

Cokoliv hýčkáme nebo pěstujeme, a co nakonec směřuje k oslabení naší lásky k Bohu, to všechno jsou věci, z kterých si děláme bohy.

7. Které duševní výplody se mohou také stát bohy a být uctívány? Kol. 2, 8.

„Učinit si modlu z falešné nauky nebo nějaké teorie, je právě tak snadné jako zformovat modlu ze dřeva nebo z kamene. Satan falešně představuje vlastnosti Boží a takto svádí lidi k falešným představám.“ EGW

FALEŠNÍ BOHOVÉ PONIŽUJÍ A NIČÍ

8. Proč je uctívání falešných bohů nejen pošetilé, ale i zhoubné? Řím. 1, 28—32.

„Člověk se nemůže pozvednout výše nežli jsou jeho představy o pravdě, čistotě a svatosti. Ne-
pozvedne-li svou mysl nad úroveň lidství, nevyšší-li se vírou k poznání nekonečné lásky a moudrosti, bude stále klesati hlouběji a hlouběji. Zbožňovatelé falešných bohů odívali svá božstva lidskými slabostmi a vášněmi a tím snižovali svůj charakterový vzor. Proto klesali stále víc do hříchu.“ EGW

9. Jaký bude osud všech falešných bohů a těch, kteří je nepřestanou uctívat? Jer. 10, 11. 15. Zj. 22, 15.

BOŽÍ POSLEDNÍ VÝZVA

- 10. V jakých formách vyvrcholí falešné zbožňování před příchodem Krista? 2. Tim. 3, 4b. 2. Petr. 3, 3. 1. Tim. 4, 1. Zj. 13, 4. 15.**

„Nynější věk je zajisté věkem obdobným jako ve dnech Eliášových. Nemusíme vidět žádné oltáře, žádné obrazy, na nichž by oko spočinulo, a přece tisícové jdou jen za bohatstvím, slávou a rozkošemi, jež lidem dovolují hovět náklonnostem hříšných srdcí.“ EGW

- 11. Co činí Bůh, aby obrátil pozornost lidí k pravé bohoslužbě? Zj. 14, 6. 7.**

„Hlas, který zazníval ze Sinaje, také v těchto posledních dnech volá k světu: „Nebudeš mítí jiných přede mnou.“ Proti vůli boží postavil člověk svou vůli; ale tím nemůže být umlčen hlas Božích přikázání.“ EGW

- 12. K čemu jsme proto vybízeni, chceme-li mít podíl na radosti věčného života? 1. Kor. 10, 14. 1. Jan. 5, 21.**

„Cokoli rozděljuje naše city a olupuje srdce o svrchovanou lásku k Bohu, osvojuje si podobu modly. Naše srdce lpí na modlách a snaží si je ponechat, ale my nemůžeme vpřed, dokud je neodložíme, neboť nás oddělují od Boha. Kristus, hlava církve, vyvolil svůj lid ze světa a žádá jej, aby se oddělil.“ EGW

Pravá bohoslužba

Základný verš: 2 Moj 25, 8.

DUCH ZBOŽNOSTI

1. Ako svedčí Písmo o Bohu a ako jedine Ho možno vzývať? Ján 4, 24.

„Náboženstvo sa nesmie obmedziť na zavňajšiu formu a ceremonie. Len také náboženstvo, ktoré prichádza od Boha, vedie k Bohu. Ak chceme Bohu správne slúžiť, musíme byť zrodení z Božieho Ducha. Naše srdce sa očistí a budeme môcť lepšie poznať a milovať Boha. Duch Boží nás naplní ochotnou poslušnosťou k Božím požiadavkám. To je pravá bohoslužba.“ EGW

2. Aké pokyny dostal Izrael pre vzývanie neviditeľného Boha? 2 Moj 25, 8. 9.

Celý bohoslužobný systém starého Izraela smeroval k zaslúbenému Mesiášovi. Prejavoval sa v obrazoch a symboloch. Bohoslužba mala povznášať myseľ Izraela k Tomu, ktorý sa mal zjaviť svetu.

3. Ako nám Ježiš priblížil Boha? Ján 14, 8—11; Žid 1, 1—5.

„Kristus o sebe prehlásil, že bol poslaný na svet ako predstaviteľ Otca. V šľachetnosti svojho charakteru, milosti a s nežným súcitom vo svojej láske a добрote stojí pred nami ako stelesnená božská dokonalosť, obraz neviditeľného Boha.“ EGW

NEBEZPEČENSTVO OBRAZOV

4. Čo bolo človeku výslovne zakázané používať pri vzývaní Boha? 2 Moj 20, 4. 5; 5 Moj 4, 15—19.

Čím sa líši druhé prikázanie od prvého? Prvé zakazuje uctievať akéhokoľvek boha vo forme obrazu alebo i bez neho: slnko, mesiac, hviezdy a pod. Druhé zakazuje uctievať Boha akýmkoľvek symbolickým obrazom.

„Druhé prikázanie zakazuje uctievať pravého Boha obrazmi alebo spodobeninami. Mnohé pohanské národy tvrdia, že ich obrazy sú len podobou, alebo symbolom, ktorými uctievajú svoje božstvo. Boh takú službu označuje za hriech. Pokus znázorniť Boha nejakým predmetom nutne znižuje predstavu človeka o Bohu. Mysleť odvrátená od Božej dokonalosti by sa skôr priklonila k stvoreniu než k Stvoriteľovi.“ EGW.

5. K akej zvrátenej bohoslužbe obrazy nakoniec privádzajú? Iz 44, 9. 14. 16. 17.

STARÉ A NOVODOBÉ UCTIEVANIE OBRAZOV

6. Aké nerozumné a bezúčelné je uctievanie modelov a obrazov? Iz 44, 10; 44, 18—21; 45, 20; 46, 7.

7. Ktoré charakteristické rysy odpadlého Izraela môžeme sledovať v novodobom uctievaní obrazov? Hoz 13, 1—3; 1 Král 19, 18; Ezech 16, 17—20; 8, 10. 11.

„Uctievanie obrazov a relikvií, vzývanie svätých a vyvyšovanie pápeža, sú satanove vynálezy, aby odvrátil mysle ľudí od Boha. Aby dovršil ich ska-

zu, snaží sa odvrátiť ich pozornosť od Krista, v ktorom jedine môžu nájsť spasenie. On zvádza ich myseľ k predmetom, ktoré majú nahradiť Toho, ktorý povedal: „Podťe ku mne.“ EGW

8. Ako sa snažil Rím zakryť zmenu druhého príkázania?

Odpoveď: Rímská cirkev nahradila čítanie Božieho Slova katechizmami. V týchto je Desatoro skrátene, aby zmena bola nenápadná. Na druhé miesto dala tretie príkázanie „nevezmeš Božie meno nadarmo“. Tvrdí, že druhé príkázanie o obrazoch a rytinách je časťou prvého príkázania. Aby však príkazani zostalo desať, aj keď druhé úplne vylúčila, rozdelila desiate na dve časti. Preto deviate príkázanie v rímskokatolíckych katechizmoch znie: „Nepožiadáš manželky svojho blížneho.“ A desiate: „Ani ničoho, čo je tvojho blížneho.“ Takto úplne obišla príkázanie, ktoré zakazuje zhotovovanie obrazov a ich uctievanie. V Európe je 29 rímskokatolíckych katechizmov rôzneho vydania a v rôznych jazykoch, z ktorých 27 úplne vynecháva druhé príkázanie a vo dvoch je Desatoro znetvorené.

9. Je modlárstvom len vzývanie obrazov z dreva, kovu alebo kameňa? Ezech 14, 3.

Falošná filozofia, s ktorou človek súhlasí a na ktorú spolieha viac než na Boha, sa mu môže stať tiež modlou.

HORLIVÝ BOH

10. Aké je Božie stanovisko k modlárstvu v každej dobe? 2 Moj 20, 5; 5 Moj 32, 16. 21.

Vnútorne a sväté spojenie Boha s ľudom je

v Písme znázornené manželstvom. Pretože modlárstvo je porušenie duchovného manželstva, Boh prejavuje svoju neľúbosť v symbolickej žiarlivosti — horlivosti.

11. Aký bude konečný osud tých, čo odmietnu opustiť svoje modly? Hoz 8, 4.

12. Ako jedná Boh s tými, čo Ho milujú a poslúchajú? 2 Moj 20, 6.

„A činím milosť tisícom tých, čo ma milujú a ostríhajú moje prikázania'. Tým, že druhé prikázanie zakazuje vzývať nepravých bohov, zároveň prikazuje ctiť pravého Boha. Tým, čo Mu verne slúžia, zaslúbená je milosť do tisíceho pokolenia.“ EGW

Svaté jméno

5. ÚKOL — 29. ČERVENCE 1961

Zlatý verš: Žalm 29, 2.

BOŽÍ JMÉNO MÁ BÝT CTĚNO

1. Co mluví Písmo svaté o jménu Božím? Ž. 111, 9b; 29, 2.

2. Jaký má být vztah člověka ke jménu Božímu? Mat. 6, 9.

„Svatí andělé jsou nespokojení a s nelibostí hledí na neúctu, s jakou mnozí vyslovují jméno Boha, velikého Hospodina. Andělé vyslovují toto jméno s největší úctou, zakrývajíce své tváře.

Jméno Kristovo je jim tak svaté, že je rovněž vyslovují se stejnou úctou.“ EGW

Posvěcení jména Božího vyžaduje, abychom slova, jimiž mluvíme o nejvyšší bytosti, vyslovovali s uctivostí.

Nikdy nesmí být toto jméno vyslovováno lehkově, nebo bezmyšlenkovitě. I v modlitbě se máme vystříhat jeho častého a bezúčelného vyslovování.

3. Čím se nemá člověk nikdy provinit? 2. Mojž. 20, 7. 3. Mojž. 19, 12b.

„Toto přikázání zapovídá nejen křivou přísahu a obyčejné klení, ale zapovídá také lehkově a nedbalé užívání jména Božího, bez ohledu na jeho hrozný význam. Bezmyšlenkovitým vyslovováním jména Božího při obyčejné zábavě, dovoláváním se ho v malicherných věcech a častým a bezmyšlenkovitým opakováním jeho jména, je zneuctujeme.“ EGW

ZNESVĚCENÍ JMÉNA BOŽÍHO

4. Jak znesvětil lid Boží zdávna jméno Páně mezi pohany? Ezech. 36, 20. 23. viz také 3. Mojž. 18, 21.

„Bůh domlouval Judovi, aby jej nehněvali, ale oni neuposlechli. Nakonec byl proti nim vyřknut rozsudek. Měli být odvedeni jako zajatci do Babelu. Kaldejské se měli stát nástrojem, kterým by Bůh trestal svůj lid. Utrpení Judských mělo být úměrné světlu, jež jim bylo dáno, a podle výstřahu, jimiž pohrdli. Pán dlouho odkládal své soudy, ale nyní je chtěl navštívit svou nelibostí, jakožto posledním pokusem odvrátit je od zlé cesty.“ EGW

5. Jaká hrozná vina spočívá na těch, kteří nesprávně představují Boha? 2. Sam. 12, 14. Řim. 2, 23. 24.

„Modlíš-li se: Posvěť se jméno tvé! prosíš, aby jméno Boží bylo posvěceno v tomto světě i v tobě. Bůh tě před lidmi i anděly uznal za své dítko; pros jej, abys nečinil hanby jeho jménu. Bůh tě posílá na tento svět jako svého náměstka; v každém jednání svého života máš zjevovat jméno Boží. Tím se od tebe žádá, abys měl jeho povahu. A to můžeš učinit jedině přijetím milosti a spravedlnosti Kristovy.“ EGW

6. Jakým dalším způsobem mohou vyznávající věřící znesvětit jméno Boží? Luk. 6, 46. Mat. 15, 7. 8.

„Zjevné odpadnutí neuráží Boha více než pokrytectví a bezduchá zbožnost.“

„Lidé mohou zapírat Ježíše Krista zlými a pošetilými slovy, též nepravdou a nevlídností. Zapírají jej i tím, když nechtějí nést životní břímě nebo sledují-li hříšné záliby. Mohou ho zapřít přízpůsobením se světu, nezdvořilým chováním, trváním na vlastních názorech, sebeospravedlňováním, pochybnostmi a zbytečnými starostmi. Všim tím dokazují, že Ježíš Kristus v nich nepřebývá. A On řekl: Kdož mne koli zapře před lidmi, toho i já zapřu před Otcem svým, kterýž jest v nebesích“ EGW

7. Jak bude Bůh nakládat s pokrytci? Mat. 7, 21—23.

„Lidé mohou vyznávat třeba desettisíckrát, že jsou poslušni zákona i evangeliá a přece mohou žít jako přestupníci. Mohou také jasně předkládat požadavky pravdy jiným, přesto však jejich

srdce může být tělesné. Mohou milovat hřích a tajně mu hovět. Pravda Boží není pro ně pravdou, poněvadž jejich srdce nebyla pravdou posvěcena. Láska Spasitelova nepůsobí podmaňující mocí na jejich nízké vášně. Z minulosti víme, že lidé mohou zastávat svaté postavení a přece zacházet s pravdou podvodně.“ EGW

VZÝVÁNÍ JMÉNA BOŽÍHO

8. Kdy lze též použít jména Božího? Dan. 12, 7. Mat. 26, 63. 64. Zj. 10, 5. 6.

„Náš Spasitel nezapověděl, aby se při soudu užívalo soudní přísahy, v níž se Bůh slavně volá za svědka, že mluvené je pravda, pouhá pravda. Sám Pán Ježíš se nezdráhal pod přísahou vypovídati před vysokou radou. Když mu nejvyšší kněz řekl: Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám odpověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží! Pán Ježíš odpověděl: Ty jsi řekl. Kdyby byl Pán Ježíš v kázání na hoře zatracoval soudní přísahu, byl by při svém výslechu pokáral i nejvyššího kněze.“ EGW

Může-li někdo složit přísahu je to křesťan. Je-li zákonitým způsobem vyzván, aby přísahal, smí se Boha dovolávat za svědka, že to, co praví, jest pouhá pravda.

9. Čeho bychom si přesto měli být vědomi v takovém slavnostním okamžiku? Mat. 5, 34—37.

Tato slova (v. 37) zavrhnou všechny ty bezvýznamné výrazy, které hraničí se zneužíváním.

Někteří nadsazují a přibarvují svou řeč. Někteří přísahají při svém životě, jiní při své hlavě, tak jistě jako že jsou živí, nebo jako že mají hlavu. Jiní berou za svědka nebe i zemi, že tomu je

opravdu tak, jak tvrdí. Proti tomuto způsobu zaklínání a přísahání vystupuje Ježíš a své učedníky varuje.

10. K čemu nabádá ap. Pavel všechny věřící? Kol. 3, 8. Ef. 5, 4.

„V naší smíšené společnosti, v rodinách nebo v jakémkoli životním postavení je mnoho způsobů, kterými můžeme svého Pána vyznávat nebo zapírat. Můžeme ho zapírat našimi slovy, mluvíme-li zle o jiných, pošetilými řečmi, žertováním a vtipkováním, nevlidnými slovy, vytáčkami a pravdě odpornou řečí. Našimi slovy dáváme najevo, že Kristus v nás není.“ EGW

BOŽÍ JMÉNO PŘED PŘÍCHODEM JEŽÍŠE KRISTA

11. Jak dalece bude rozšířeno znesvěcování jména Božího? Zj. 13, 1. 5. 6. 2. Tim. 3, 2—5.

12. Jaký zvláštní vztah bude mít Bůh k těm, kteří v posledních dnech budou ctít jeho jméno? Mal. 3, 16; 4, 2. Zj. 11, 18.

---

6. ÚKOL — 5. SRPNA 1961

Památka stvoření

Zlatý verš: Mar. 2, 27. 28.

PAMATUJ NA STVOŘITELE

1. Na kterou skutečnost v životě víry nesmíme zapomenout? Jer. 10, 10—12. Ž. 96, 5.

„Povinnost uctívání Boha je založena na skutečnosti, že je stvořitelem, a že jemu všechny ostatní bytosti vděčí za svůj život. A kdekoli se v bibli vyskytuje požadavek cti a vzývání v porovnání k pohanským bohům, vždy se též uvádí jeho tvůrčí moc.

Tato veliká skutečnost nikdy nezevšední a nesmí být nikdy zapomenuta.“ EGW

2. Který úsek času byl zvláště oddělen k uctívání Stvořitele a proč? 2. Mojž. 20, 8—11. viz také 1. Mojž. 2, 1—3.

„Sedmý den, jakožto památka na stvořitelenskou moc Boží, poukazuje na stvořitele nebe a země. Dosvědčuje nám jeho jsoucnost a připomíná jeho velikost, moudrost a lásku.“ EGW

3. Jaká byla náplň svěcení dne odpočinku u Pána Ježíše? Mar. 1, 21. 23. Luk. 4, 31. 40.

Po celý týden bychom měli pamatovat na den Božeho odpočinutí, abychom jej zachovali podle příkázání. Nepřivlastňujme si čas, který náleží Bohu.

4. Na kterou skutečnost zdůrazněnou i Pánem Ježíšem, nesmíme zapomenout? Mar. 2, 28.

Jest jejím Pánem, neboť všechny věci skrze něj učiněny jsou, a bez něho není nic učiněno, což učiněno jest.

5. Pro koho byl učiněn tento den? Mar. 2, 27.

V ráji postavil Bůh památku svého stvořitelského díla tím, že požehnal sedmému dni. Byl předán Adamovi, otci a zástupci vši lidské rodiny, aby jej zachoval on i jeho potomci.

**6. Jak byla zdůrazněna všeobecnost dne Páně?
2. Mojž. 23, 12. Iz. 56, 6. 7.**

**7. Z čeho víme, že den odpočínutí byl ustanoven již před vydáním desatera na hoře Sinai?
1. Mojž. 2, 1—3. 2. Mojž. 16, 23—26.**

Posvěcení sedmého dne v přítomné době lze rozumět jen tak, že byl oddělen pro službu Bohu.

8. Jaký přesvědčující důkaz máme, že sedmý den měl pokračovat i v křesťanském věku jako povinný svátek? Mat. 24, 20.

Rozruch, rozčilení, strach a příhody na útěku z Jeruzaléma pokládá za nevhodné pro den odpočinku. Křesťané se měli modlit, aby mohli tento den zachovat jako den oddělený a posvěcený, jak to Bůh chtěl na počátku. Ani Kristus nezrušil tento den, když byl přibit na kříž.

ZNAMENÍ ODDANOSTI

9. Za jaké znamení byl prohlášen den Páně? 2. Mojž. 31, 13. Ez. 20, 12. 20.

Protože poukazuje na Boha, jako na stvořitele nebe a země, rozlišuje pravého Boha ode všech božů nepravých. Všichni, kteří světí sedmý den, projevují tímto jednáním, že jsou ctitelé Hospodina. Proto jest známkou věrnosti člověka k Bohu až do konce světa.

10. Jaké pokyny dává Hospodin svému lidu? 2. Mojž. 31, 14. 15.

**11. Jak má být využit den Božího odpočínutí?
3. Mojž. 23, 3a. Luk. 4, 16.**

12. Které skutky je vhodné konat v tento svatý den? Mat. 12, 10—12.

„Příroda bude pokračovat ve své nezměnitelné dráze. Bůh nemůže ani na chvíli zastavit svou ruku, jinak by člověk zeslábl a zemřel. A člověk musí v tento den také konat určitou práci. Životním potřebám musí být také učiněno zadost. Musíme pečovat o nemocné a potřebným musí být také pomoheno. Kdo zanedbává odstraňovat utrpení v svatý den Páně, nebude pokládán za nevinného. Svatý Boží den odpočínutí byl učiněn pro člověka a skutky milosrdenství jsou v dokonalé shodě s Božím úmyslem. Bůh nechce, aby jeho stvoření trpělo byť jen jedinou bolestí, která by mohla být odstraněna ve svatý jeho den.“
EGW

13. Co je zaslíbeno těm, kteří správně zachovávají čtvrté Boží přikázání? Iz. 58, 13. 14.

„Bylo mi ukázáno celé nebe, kterak hledí a bdí nad těmi, kteří uznávají a zachovávají požadavky čtvrtého přikázání.“ EGW

14. Kde a jakým zvláštním způsobem bude pokračovat vzpomínání na tvůrčí dílo Boží? Iz. 66, 23.

„Když dojde k napravení všech věcí, o nichž mluvil Bůh ústy svých svatých proroků, i potom

bude den Hospodinův dnem radosti a odpočinku. Nebe i země se spojí v mohutný chvalozpěv a národy vykoupených budou se v radostné úctě sklánět před Bohem a Beránkem.

---

7. ÚLOHA — 12. AUGUSTA 1961

Rodičia a deti

Základný verš: Ef 6, 2. 3.

ZODPOVEDNOSŤ RODIČOV

1. Ktoré ďalšie ustanovenie okrem dňa odpočinku pochádza od počiatku? 1. Moj. 2, 20—24; 5, 3—5.

„Srdcom celej existencie cirkvi a národa je rodina. Blahobyt spoločnosti, úspech cirkvi, prospech národa, závisí na vplyve domova.

Boh chce, aby pozemská rodina bola symbolom nebeskej rodiny. Kresťanské domovy, založené a vedené podľa Božieho plánu, sú najúčinnjšími nástrojmi pri utváraní kresťanského charakteru.“ EGW

2. Akú zodpovednosť majú rodičia? 1. Tim. 5, 8; 5. Moj. 6, 3—7; Ef. 6, 4.

„Rodinný kruh je školou, v ktorej dieťa prijíma prvé a trvalé naučenia. Mali by vyučovať svoje deti slovom a príkladom lásky a bázni Božej, pilnosti a láskavosti. Rodičia majú v rukách budúce šťastie svojich detí. Preto na nich spočíva dôležité dielo formovania charakteru dieťaťa. Na-

učenia, ktoré deti dostali v útlom veku, budú ich sprevádzať cez celý život.“ EGW

DETI SÚ PODLŽNÉ SVOJIM RODIČOM

3. Čo dlhujú deti svojim rodičom? 2. Moj. 20, 12.

„Rodičia sú do istej miery oprávnení prijímať od svojich detí takú lásku a úctu aká nepatrí iným osobám. Dieťa sa má predne naučiť poslušnosti. Kým nie je dosť vyspelé, aby mohlo samo uvažovať a chápať, môže sa aspoň naučiť poslúchať. Zvyk poslušnosti má byť upevňovaný miernym, ale vytrvalým úsilím. Tak z veľkej časti dá sa predísť neskorším stretnutiam vôle dieťaťa a autority dospelých, ktorí veľmi prispievajú k pocitu odcudzenia a nenávisti či už voči rodičom alebo učiteľom.“ EGW.

4. Akú radu má poslúchať syn? Prísl. 23, 26.

„Piate prikázanie nepožaduje od detí len úctu, poddanosť a poslušnosť k rodičom, ale aby im deti venovali lásku a nežnosť a uľahčovali im starosti, tešili a podporovali ich v starobe.“ EGW

5. Aký príklad synovskej oddanosti predstavil Ježiš? Luk. 2, 51. 52.

„Ježiš je náš vzor. Mnohí so záujmom sledujú dobu Jeho verejnej činnosti, zatiaľ čo obchádzajú naučenia, ktoré vyplývajú z Jeho mladosti. Práve Jeho život v rodinnom kruhu je príkladom všetkým deťom a mladým.“ EGW

6. Ako Ježiš zdôraznil piate prikázanie? Mat. 19, 19a; 15, 4—6.

„Kristus neoslabuje požiadavky zákona. Jednoznačne predkladá poslušnosť zákonu ako podmienku večného života; tú istú podmienku, ktorú dostal už Adam. Pán nečaká od človeka nič menej než očakával v raji, dokonalú poslušnosť a nepoškvrnenú spravodlivosť. Požiadavka novej zmluvy je práve tak veľká, ako bola v raji: súlad s Božím zákonom, ktorý je svätý, spravodlivý a dobrý.“ EGW

7. Aký výrok použil Pavel, aby zdôraznil trvalú platnosť tohto prikázania? Ef. 6, 1; Kol. 3, 20.

ODMENA POSLUŠNOSTI

8. V čom spočíva jedinečnosť piateho prikázania? Ef. 6, 2. 3.

„Ide o predmet neobyčajne dôležitý a preto zasluhuje našu pozornosť. Zaslúbenie je podmienené poslušnosťou. Ak budeš poslušný, budeš dlho žiť v zemi, ktorú ti dá Hospodin. Ak budeš neposlušný, nepredlíži sa tvoj život na tejto zemi. Deti, ktoré nectia a neposlúchajú svojich rodičov, pohŕdajú ich radami a naučeniami, nemôžu obdržať večný život. Ošistená nová zem nebude pre odbojných, neposlušných a nevďačných synov a dcéry. Mier vykúpených nebudú rušiť neposlušné, neukázené a nepoddajné deti.“ EGW

9. Akú odmenu prináša zachovávanie tohto prikázania? Prísl. 4, 20—22; 3, 1. 2.

Mladí ľudia niekedy tvrdia, že zachovávajú Božie prikázania a predsa mnohí z nich zanedbávajú a prestupujú piate prikázanie. Nemôžu preto

priať to požehnanie, ktoré je podmienené úctou k rodičom.

DETI PÔSOBIA RODIČOM RADOSŤ ALEBO ŽIAĽ

10. Kedy sú deti svojim rodičom k radosti? Prisl. 23, 24. 25; 29, 17.

„Keď zasadne súd a knihy budú otvorené a až doznejú slová: ‚Dobre, služobník verný‘ a koruna slávy bude položená na čelo víťaza, tu mnohý pred zrakom celého zhromaždenia zloží svoju korunu, ukáže na svoju matku a povie: ‚Ona ma vychovala k tomu, čím som sa stal z Božej milosti. Jej naučenia a modlitby boli najväčším požehnaním pre moje spasenie.‘“ EGW

11. Čo pôsobia odbojné deti? Luk. 15, 11—13; viď tiež Prisl. 17, 25.

Keď veselý a bezstarostný mladík opustil svoj domov, nerozumel bolesti a túžbe, ktorú zanechal v srdci svojho otca. Keď so svojimi nerozumnými priateľmi tancoval a hýril, nepomyslel na tieň, ktorý padol na jeho otcovský dom. Nevďačnosť a neúcta detí často pripravuje rodičom predčasný hrob.

12. Ako prijal otec márnotravného syna? Luk. 15 17—24.

„Márnotravnému synovi z podobnenstva sa nevytýka jeho hriešny život. Syn cíti, že to, čo bolo, je odpustené. Tak aj hriešnikovi Boh hovorí: ‚Zahľadím tvoje prestúpenia ako hustý oblak a ako mrákavu tvoje hriechy.‘ ‚Lebo budem milostivý ich nepravostiam a na ich hriechy viacej nespomeniem.‘ Aké to uistenie pre kajúceho hriešnika o ochotnom Božom prijatí!“ EGW

ZNAMENIE A ZASLŮBENIE

13. Ktorý hriech vyniká medzi ostatnými hriechami a aké smutné má následky? 2. Tim. 3. 1 až 3; Mar. 13, 12.

Snáď žiadny iný hriech nie je tak nápadný, ako neposlušnosť a neúcta detí k rodičom, nedostatok láskavosti, vážnosti a úcty k nim.

14. Aké potešujúce zaslúbenie môže tešiť rodičov, keď cirkev bude pred týmto nebezpečenstvom? Iz. 49, 25.

---

8. ÚKOL — 19. SRPNA 1961

Dar života

Zlatý verš: 1. Jan. 3, 15.

SVATÝ DAR

1. Komu vděčí člověk za dar života? 1. Mojž. 2, 7.

Život je tajuplný a posvátný. Jest zjevením Boha samého, který je pramenem všeho života.

Proto odsuzujeme dnešní horečné vyzbrojování západních států jadernými zbraněmi, včetně zločineckých pokusů s těmito zbraněmi. Důsledky těchto pokusů jsou dalekosáhlé nejenom na žijící současníky, nýbrž radioaktivní odpad působí vražedně i na další a další generace. Hrozné následky radioaktivního odpadu nebo bezprostředního výbuchu atomové bomby vidíme z japonských

měst Hirošimy a Nagasaki. Žel, že jsou na světě i někteří křesťanští obhájci těchto ničivých zbraní, kteří podceňují jejich význam, ba dokonce je doporučují. Zapomínají, že podporují masovou vraždu. Nám adventistům musí být jasné, že Bůh stvořil člověka k obrazu svému, a že jakékoliv pokusy nebo nasazení těchto zbraní ničí obraz Boží v člověku, ničí život, který Bůh dal a na který jenom On má právo. Proto je i naše místo mezi těmi, kteří dnes volají k Bohu: „Rozptyl, Hospodine, národy žádostivé válek!“ Ž. 68, 31.

2. Co zapovídá šesté přikázání? 2. Mojž. 20, 13.

Život může být zmařen nahodile nebo v sebeobraně, nebo dokonce hrubou nedbalostí. To všechno je zabití, nikoliv vražda. Při vraždě jde o zlomyslné, svévolné odnětí života. Proto ve vraždě je nutně i pocit nenávisti, pomsty nebo chamtivosti.

VRAŽDA A JEJÍ POHNUTKY

3. Za jakých okolností došlo k prvnímu přestupku tohoto zákazu? 1. Mojž. 4, 8—10.

4. Jaká pohnutka je zřejmá v Kainově hříchu? 1. Mojž. 4, 5. 8. 1. Jan. 3, 12.

Kain nenáviděl a zavraždil svého bratra ne proto, že by mu byl Ábel nějak ukřivdil, nýbrž proto, že „skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho spravedliví“. Tak za všech dob ničemové nenáviděli ty, kteří byli lepší než oni sami.

5. Pro kterou jinou příčinu ještě usilloval člověk zabít svého bližního? 2. Král. 21, 23. 24.

6. Jaké božské odsouzení uvaluje na sebe vrah? Ž. 5, 7b. Přisl. 6, 16. 17.

Bůh hledí na hřích s takovým odporem, že jej nemůže u hříšníka přehlížet.

7. Jak může být šesté přikázání přestupováno, aniž by došlo k odnětí života druhého člověka? Mat. 5, 21. 22. 1. Jan. 3, 15.

Náš Spasitel objasňuje přímo ducha zákona a srovnává jej s duchem, který je v nás. Učí, že k vraždě dochází i bez zabíjení, rány nebo úderu. On jde od činu ruky zpět k citění srdce: zuřivost, nenávisť, zlomyslnost, zaujatost, lakomství. V očích velikého zpytatele srdcí je hněv, zlý úmysl a neodpouštějící povaha duchem vraždy.

PRONÁSLEDOVÁNÍ LIDU BOŽÍHO

8. Co často snášel lid Boží pro svou víru? Žid. 11, 36—38. Mat. 24, 9.

„Boží vyvolení svědkové byli pro pravdu ve všech dobách vystaveni potupě a pronásledování. S Josefem bylo zle nakládáno a byl pronásledován, poněvadž zachoval ctnost a poctivost. Davidovi, vyvolenému Božímú poslú, činili jeho nepřátelé nástrahy jako dravé zvěři. Daniel byl uvržen do lví jámy, poněvadž zůstal věren svým povinnostem vůči nebi. Job byl oloupen o svůj pozemský statek a na těle tak velice postižen, že příbuzní a přátelé jím opovrhovali, a přece zůstal poctivým. Jeremiáš se nedal odvrátit, aby nemluvil slovo, jež mu Bůh dal. Jeho svědectví rozzuřilo krále a knížata tak, že ho uvrhli do hnusné jámy. Štěpán byl ukamenován, protože kázal ukřižovaného Krista. Pavel byl uvězněn, bičován, kamenován a konečně usmrčen, poněvadž byl věrným svědkem mezi pohany. Jan byl vypovězen na

ostrov Patmos „pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista'." EGW

9. Co mluví Písmo o odplatě pronásledovatelů a těch, kteří prolévali krev nevinnou? Zjev. 18, 6. 24. Mat. 23, 34—36.
10. Jakými způsoby se projeví duch zla před příchodem Ježíše Krista? Luk. 21, 9. 10. Zjev. 13, 15. Mat. 24, 9. 10. Srovnej 1. Mojž. 6, 11.
11. Jak si bude lid Boží počínat v těžkostech? Mat. 5, 38. 39.

„Jakou cestou se mají nyní ubírat křesťané? Oni mají to nezměnitelné, věčné slovo Boží a měli by zjevovat, že skutečně mají pravdu, která je v Ježíši. Jejich slova nesmí být nepřívětivá a ostrá. Při předkládání pravdy měli by spíše zjevovat lásku, tichost a přívětivost Kristovu.“ EGW

12. Jaká cesta úniku z tohoto stavu se nabízí hříšníkovi? 1. Jan. 1, 9.

„Pokorné a zkroušené srdce, plné pravého pokání, zná lásku Boží a dovede ocenit oběť z Golgaty. A podobně jako syn vyznává své hříchy milujícímu otci, tak i kající duše vyznává své hříchy Bohu. Psánoť jest: „Jestliže pak budeme vyznáváti hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od všeliké nepravosti.“ EGW

13. Jaké ujištění dává Bůh svému lidu? Řím. 12, 19. Mat. 5, 11. 12.

Čistota srdce a života

Zlatý verš: Mat. 5, 8.

1. Jaký vztah vytvořil Bůh mezi prvými lidmi?
Mat. 19, 4—6. Viz také 1. Mojž. 2, 20—24.

„Bůh uspořádal první svatbu. Původcem sňatku je tedy stvořitel vesmíru. Jsou-li v tomto poměru uznávány a zachovávány božské zásady, pak je manželství požehnáním. Ono uchovává čistotu a blaženost lidského pokolení, uspokojuje společenské potřeby člověka a pozvedá jeho tělesnou, duchovní i mravní přirozenost.“ EGW

2. Jak je chráněn život rodiny v sedmém přikázání? 2. Mojž. 20, 14.

Tento příkaz je jednoduchý, bezvýjimečný, nezměnitelný a neodvolatelně záporný. „Nebudeš!“ Není použito žádného potvrzení ani není uveden žádný důvod, poněvadž jej není potřebí. Hřích je tak zhoubné povahy, že sám o sobě je dostačujícím důvodem pro jeho přísný zákaz. Hřích nečistého chování je hříchem proti jednotlivci, rodině, společnosti, národu, vesmíru a Bohu.

3. Jaký zákon působí nezvratně v životě člověka? Gal. 6, 7. 8. 1. Kor. 15, 33.

„Kdo se jednou poddá pokušení, po druhé mu podlehne mnohem snadněji. Každé opakování hříchu zmenšuje sílu jeho odporu, zaslepuje jeho oči a tlumí jeho přesvědčení. Každé semeno nedbalosti přinese svůj plod. Bůh nečiní zázraků, aby zabránil žním. „Cožkoli rozsíval by člověk, toť bude i žít.“ EGW

TAJEMSTVÍ PEVNOSTI

4. Kam může smyslnost konečně člověka zavést? Řim. 1, 28. 29.

Tam, kde je mysl vedena k vysokým a svatým ideálům, kde je životu dán vznešený cíl, tam nalezne zlo jen málo příhodné půdy. Slova Písma v srdci se osvědčí jako mocná hradba proti pokušení.

5. Jaká pevná zásada se osvědčila v životě Josefově? 1. Mojž. 39, 9b.

Josefova odpověď ukazuje sílu náboženských zásad. Nechtěl zneužít důvěry svého Pána na zemi a ať budou následky jakékoliv, chtěl zůstat věren svému Pánu na nebi. Pod vševidoucím okem Božím a svatých andělů, si mnozí dovolují hřešit. Před očima lidí by to však neudělali. Ale Josefova první myšlenka byla na Boha. ‚Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost a zhřešil i proti Bohu?‘

6. Jakou silou může být člověk vysvobozen z pokušení? 2. Petr, 2, 9a. Kol. 3, 5. 1. Tes. 4, 3—5.

Když se cele přidržíte Ježíše, a budete se snažit o uspořádaný a zbožný život, pak nezabloudíte na cestu hříchu. Když si budete připomínat, že jste v přítomnosti Boží, pak můžete doufat, že budete zachováni čistí, neposkvrnění a bez vrásky až do konce. Je-li Kristus v nás, budeme tělo křižovat s jeho vášněmi.

CHRÁM DUCHA SVATÉHO

7. Proč jsou hříchy proti tělu tak zhoubné? Co dlužíme Bohu? 1. Kor. 6, 15. 19. 20.

„Je pravda, že všechny síly naší bytosti, našeho těla, našeho ducha, vše, co máme a jsme, náleží Bohu? Zajisté! A když si toto uvědomíme, pak nás to zavazuje zachovatí sebe v takovém stavu, abychom ctili Boha ve svém těle i duchu, kteréžto věci náleží jemu.“ EGW

8. Jaký způsob života mají vést věřící? 1. Tes. 4, 7.

Jen čistota oстоjí před zpytujícím zrakem Božím v den soudný.

OVLÁDEJME KAŽDOU MYŠLENKU

9. Jaký široký význam dává Ježíš sedmému přikázání? Mat. 5, 28.

„Toto přikázání zapovídá nejen nečisté skutky, ale i smyslné myšlenky, žádosti nebo nějaké návyky, které k tomu dávají popud. Bůh žádá čistotu nejen ve vnějším projevu, ale i v tajných úmyslech a pohnutkách srdce. Kristus, jenž učil dalekosáhlé závaznosti zákona Božího, hlásal, že špatné myšlenky nebo pohledy jsou stejně tak hříchem jako nedovolené skutky.“ EGW

10. Jaké myšlenky mají ovládat mysl věřícího? Fil. 4, 8.

„Je vaší povinností ovládat své myšlenky. Musíte bojovat proti nečistým představám. Snad si myslíte, že nerá hříšné, dovolíte-li myšlenkám jít, jak se jim líbí, aniž byste je usměrňovali. Ale není tomu tak. Jste odpovědní Bohu i za své hříšné myšlenky, neboť z nich vznikají skutečné činy. Ovládejte své myšlenky a pak budete mnohem snadněji ovládat i své činy. Vaše myšlenky potřebují posvěcení.“ EGW

11. Kdo nám pomáhá ovládat naše myšlenky? 2. Kor. 10, 4. 5.

„Podřídte vůli svou vůli Ježíše Krista. Učiníte-li to, Bůh se vás zmocní a bude ve vás působit chtění i činění podle své dobré vůle. Celá vaše přirozenost bude pak uvedena pod moc ducha Kristova a dokonce i vaše myšlenky mu budou poddané.“ EGW

ČISTÍ OSTATKOVÉ

12. Jakého symbolického obrazu je použito k znázornění spravedlivých? Zjev. 14, 1. 4.

13. Komu jediné bude dovoleno vidět Boha? Mat. 5, 8.

„Bible je neomylným vůdcem. Ona vyžaduje dokonalou čistotu ve slovu, myšlení i činu. Jen ctnostným, neposkvřeným charakterům bude dovoleno vstoupit do přítomnosti svatého a čistého Boha.“ „Ti, kdož jsou čistého srdce, žijí již zde na tomto světě, jako kdyby byli v přítomnosti Boží.“ EGW

---

10. ÚLOHA — 2. SEPTEMBRA 1961

Poctivé jednanie

Základný verš: Ef 4, 28.

VLASTNÍCKE PRÁVO

1. Ktorým prikázanim je chránené vlastnícke právo? 2. Moj. 20, 15.

Prikázanie „nepokradneš“ prestupujú aj tí, čo rozkrádajú národný majetok, alebo ho poškodzujú. Sem patrí aj nepriznanie daní a zneužívanie výhod národného poistenia.

**2. Akú odmenu sľubuje Pán za poctivé úsilie?
5. Moj. 8, 18.**

Všetko, čím sme a čo máme, pochádza od Boha. Vedomie tejto skutočnosti udržuje človeka v pokore a uschopňuje ho vidieť časné veci v pravom svetle.

VÝSTRAHY A NAPOMENUTIA

3. Akú radu dal Kristus colníkovi? Luk. 3, 12, 13.

„Veľký, svätý a milosrdný Boh nikdy neschválí nepoctivosť, nikdy neospravedlní ani tú najmenšiu nespravodlivosť.“ EGW. Hriech je hriechom, či ho spácha milionár alebo žobrák. Tí, čo nadobúdajú majetok nesprávnym spôsobom, uvažujú na seba odsúdenie. Všetko, čo sme nadobudli podvodne a nepoctivo, bude nám kliatbou.

4. Pred akým pokušením sú varovaní zamestnávateľia? 3. Moj. 19, 13.

**5. Pred ktorou nepoctivosťou varuje tiež Písmo?
5. Moj. 25, 13—16; Amos. 8, 5.**

Poctivý podľa Krista je ten, kto jedná bezúhonne. Falošné záväzky a váhy, ktorými chcú mnohí dosiahnuť svoje záujmy a ciele, sú ohavnosťou pred Bohom. A predsa mnohí, čo o sebe tvrdia, že zachovávajú Božie prikázania, používajú, obzorne povedané, rôzne falošné záväzky a meradlá.

POKÁNIE A NÁHRADA

6. Čo požaduje Písmo od kajúceho zlodeja? Ezech. 33, 15, 16; Luk. 19, 8, 9.

Kto sa obráti k novému životu ako Zacheus, ten zavrhne všetku nespravodlivosť, ktorou sa dosiaľ vyznačoval jeho život. Úprimne všetko nahradí ako tento colník.

7. Aké opatrenie proti krádeži doporučuje ap. Pavel? Ef. 4, 28.

Sú aj iné spôsoby hriešneho odcudzovania majetku okrem priamej krádeže. Sú to napríklad vydieračské obchodné manipulácie, miesto poctivej práce. Preto ten priliehavý Pavlov príkaz! Okrádanie sa prevádza všelijak zastrene, ale v každom prípade ide o porušovanie prikázania lásky k blížnemu.

„Ale radšej nech pracuje“. Nevieme, či krádež v Efeze bola príčinou, alebo výsledkom lenivosti, ale v každom prípade je práca dobrým prostriedkom k jej zamedzeniu.

8. Ako sa prejavuje kresťan vo svete? 1. Pet. 2, 12; 2. Kor. 8, 21; 7, 2.

Ak je človek doopravdy spojený s Bohom a zachováva Jeho zákon, potom sa to musí prejavíť v jeho živote. Každé jeho jednanie bude v súlade s Kristovými zásadami. Nepredá svoju česť za zisk. Jeho zásady spočívajú na pevnom základe.

9. Čo sa tiež považuje za prestúpenie ôsmeho prikázania? Mal. 3, 8.

„Ako človek jedná so svojím blížnym, tak bude jednať aj s Bohom. Kto je neverný v mamone nepravosti, tomu nikdy nebudú zverené pravé po-

klady. Veriaci by mali vždy pamätať, že v každom jednaní, či v obchodnom alebo inom, sú skúšaní a vážení na váhach svätyne.“ EGW

10. Čo hovorí Písmo o Božom vzťahu k nepoctivosti? Amos. 8, 5. 7.

„Boh učinil ľudí svojimi hospodármi. Majetok, ktorý vložil do ich rúk, sú prostriedky, ktoré predurčil k šíreniu evanjelia. Tým, čo sa dokážu ako verní hospodári, zverí viac. Pán povedal: ‚Tých, čo mňa ctia, poctím‘ a ‚ochotného darcu miluje Boh‘. Ak ľud prináša svoje dary a obete s vďačným srdcom a nie z donútenia a nedobrovoľne, potom ho Boh požehná ako zasľúbil.“ EGW

ODPLATA A ODMENA

11. Ako odsudzuje Písmo vykorisťovanie človeka? Jak. 5, 1—5; Ezech. 7, 19.

Kto nadobúda bohatstvo nespravočlivo utláčaním vdov a sirôt, kto zanedbáva a prehliada potreby trpiacich núdzu, vyslúži si spravodlivý trest, ako o ňom píše apoštol.

12. Ako povzbudzuje Písmo utláčaných? Jak. 5, 7.

„Viera v skorý príchod Syna človeka na nebeských oblakoch, nevedie pravého kresťana k bezstarostnému a ľahostajnému vykonávaniu každodenných povinností. Kto čaká Krista a Jeho skorý príchod, nebude nečinný, ale usilovný vo svojom povolaní. Taký nekoná svoju prácu nedbalo a nepoctivo, ale svedomite, na čas a dôkladne. Jeho opravdovosť, vernosť a poctivosť je skúšaná na pominuteľných veciach tohoto sveta. Kto je ver-

ný v tom najmenšom, bude verný aj vo veľkom.“
EGW

13. Aké uistenie dáva Pán tým, čo sú poctiví vo svojom srdci a živote? Iz. 33, 15. 16.

---

11. ÚKOL — 9. ZÁŘÍ 1961

Pravdomluvnosť

Zlatý verš: Přisl. 12, 22.

POUŽÍVÁNÍ JAZYKA

1. Před kterým hřichem varuje deváté přikázání? 2. Mojž. 20, 16.

„Toto přikázání zapovídá každý pokus o poškození pověsti našeho bližního překrucováním nebo špatnými narážkami, pomlouváním nebo šířením lživých zpráv. I úmyslné potlačení pravdy, kterým může jinému vzniknout škoda, jest přestoupením devátého přikázání.“ EGW

K přestoupení tohoto přikázání může dojít i falešným svědectvím u soudu (2. Mojž. 23, 1. 2). Křivá přísaha byla vždy pokládána za vážný přestupek proti společnosti a podle toho byla i trestána.

2. Jak má vypadat řeč věřícího člověka? Ef. 4, 29. Ž. 145, 5—7. 11. 12; 37, 30. Job. 16, 5.

„Pán si přeje, abychom pamatovali na jeho dobrotu a vypravovali o jeho moci. Slova lásky a povzbuzení, která promlouváte k potřebným, jsou

Spasitelem ceněna tak, jakoby byla řečena jemu.“
EGW

3. Jakou škodu může natropit jazyk, není-li ovládán? Jak. 3, 5. 6. 9. 10.

„Přenáhlenou, vášnivou a bezohlednou řečí může být v jednom okamžiku napácháno tolik zla, že je ani lítost celého života neodčiní.“ EGW

POMLUVA A PROSTOŘEKOST

4. Jakým zdánlivě nevinným způsobem je přestupováno deváté přikázání? 3. Mojž. 19, 16. 2. Mojž. 23, 1.

Jsou i takoví lidé, kteří z pouhé zlomyslnosti si vymýšlejí falešné zprávy, jen aby poškodili pověst jiných. S pomluvami se úzce vážou skryté nárážky a lstivé důvody, kterými se lidé nečistého srdce snaží zasít zlo, jež se neodvažují vyjádřit otevřeně. Vyhýbejme se pomluvám jako malomocenství!

5. Který jiný druh falše zavrhuje Písmo svaté? Přísl. 26, 28.

Úlisnost náleží také k tomuto hříchu. Lichotit druhému jen proto, abychom se mu zalibili a tak si získali jeho přízeň, je nepravost.

6. K jakým metodám mluvení a jednání se někteří uchylují, aby dosáhli vlastních zájmů? Ž. 34, 14. Jer. 9, 5.

Záznam o slovech a činech v knihách nebeských bude jednou vyprávět o tom, jak lstivě jednali lidé mezi sebou. Ve lsti je úmysl klamat, a ten se projevuje pohledem nebo slovem. Dokonce i

fakta mohou být tak sestavena a předložena, aby klamala.

ŘEČ SPRAVEDLIVÝCH

7. Jak hledí Bůh na jakoukoli lež? Jer. 9, 3. Přisl. 12, 22.

„Lež a podvod každého druhu je hřichem proti Bohu pravdy a pravdivosti. Slovo Boží mluví v tomto ohledu velmi jasně. Bůh je Bohem upřímnosti a pravdy. Slovo Boží je knihou pravdy. Ježíš je věrný a pravý svědek. Církev je svědkem stojícím na základě pravdy. Všechny příkazy Nejvyššího jsou pravé a spravedlivé. Jak se tedy jeví v očích Nejvyššího vytáčky, jakékoli nadsazování nebo klam!“ EGW

8. Co říká Písmo o dodržení daného slova, i když by se jeho splnění jevílo nevýhodné? Ž. 15, 4b.

„Věrnost zásadám pravdy bude často příčinou nesnází a dokonce může přivodit i dočasnou ztrátu, ale zvětší odměnu budoucího života.“ EGW

9. Čemu nepropůjčí dítky svůj jazyk? Co budou nenávidět? Iz. 63, 8. Ž. 119, 163.

„Všechno, co křesťan činí, má být tak jasné, jako světlo sluneční. Pravda jest z Boha, ale podvod v jakékoli podobě, je z ďábla. Kdo se nějakým způsobem uchyluje od přímé stezky pravdy, odává se moci zlého.“ EGW

10. Může člověk bez Boží pomoci udržet svůj jazyk vždy v mezích pravdy? O jakou pomoc bychom proto měli Pána prosit? Jak. 3, 7. 8. Ž. 141, 3.

11. Kdo mluví pravdu a kdo lež? Mat. 12, 34. 35.

„Je-li mysl čistá a myšlenky zušlechtěny Boží pravdou, budou taková i naše slova. Pravdu můžeme mluvit jen tehdy, je-li naše mysl stále vedena tím, který jest pravda.“ EGW

12. S jakými nepěknými projevy se setkáváme i na poli náboženském? 2. Tim. 3, 3. 1. Tim. 4, 1. 2.

13. Co bude zvláštním rysem ostatků při příchodu Páně? Zj. 14, 5.

Evangelium Ježíše Krista mění hříšného, chybujícího člověka v upřímného, věřícího a bezeštného křesťana.

14. Jaká bude tedy modlitba věřící duše? Ž. 19, 15.

---

12. ÚKOL — 16. ZÁŘÍ 1961

Svatá spokojenost

Zlatý verš: Luk. 12, 15.

KDE MÁ ŽÁDOST SVŮJ POČÁTEK?

1. Jak obsáhlé je přikázání proti žádostivosti?
2. Mojž. 20, 17. Viz také Řím. 13, 9.

„Desáté přikázání zasahuje kořen všech hříchů, když zakazuje sobecké choutky, z kterých vznikají hříšné skutky. Zdržujeme se proto i hříšné touhy po tom, co náleží jinému.“ EGW

2. Kde a kdy vznikla žádostivost po prvé? Za jakých okolností zapustila kořeny do lidského srdce? Iz. 14, 12—14. 1. Mojž. 3, 6.

„Snahou lucifera bylo získat službu a úctu nebeských bytostí pro sebe. Toužil po cti, kterou Otec věčnosti obdaroval svého Syna. Tento kníže andělů bažil po moci, která výhradně přináležela Kristu.“ EGW

3. Se kterými jinými hříchy se druží žádost? Jer. 6, 13. Sk. 5, 1—5. Jak. 4, 1—3.

„Ananiáš a Zafira nejprve živili žádost. Touha, aby si ponechali něco z toho, co slíbili Pánu, zavedla je potom k podvodu a k pokrytectví.“ EGW

ŽADOSTIVOST JE MODLÁŘSTVÍ

4. Jakou výstrahu řekl Ježíš o skládání pokladů na zemi? Mat. 6, 19.

Před sebou máme strašný osud Achana, Jidáše, Ananiáše a Zafiry. Bible mluví dále o satanovi, který dychtil po vyšším postavení a navždy pozbyl slávy nebes. A přece přes všechny tyto výstrahy vládne mezi lidmi hrabivost.

5. Co prohlašuje Pavel o lakomství? Kol. 3, 5b.

„Slovo Boží považuje lakomství za modlárství. Je proto nemožné, aby lidé zachovávali zákon Boží a přitom byli milovníky peněz. Láska má být zaměřená na věci nebeské. Máme skládat poklady v nebi; neboť kde je náš poklad, tam bude i naše srdce.“ EGW

6. Jak proto pohlíží Pán Bůh na lakomce? Ž. 10, 3.

„Veškeré lakomství je modlářství. Každé sobectví je urážkou Boha.“ Zatím co jiné hříchy bývají pranýřovány a trestány, přestoupení desátého přikázání vyvolá nezřídka jen výtku. Ale Achanův příklad a hrozná následky tohoto hříchu jsou poučením pro každého věřícího.

PRAVÁ A TRVALÁ HODNOTA

7. Co má podle slov Pána Ježíše největší hodnotu? Mat. 16, 24—26.

Ježíš představil padlému lidstvu šlechetnější svět, nežli byl ten, ve kterém žili. Ukázal lidem na věčné pravdy. Přivedl je ke prahu nepopsatelné slávy Boží a ukázal jim poklad, jehož cena přesahuje zlato a stříbro, a kterému se nemůže přirovnat žádný poklad na zemi.

8. Kterými slovy napomíná Pavel věřící? O co bychom měli prosit Boha? Kol. 3, 5. Ž. 119, 36.

„Jakou měrou naplní láska Kristova naše srdce a ovládne náš život, tak budeme přemáhat lakomství, žádost, sobectví a lásku k pohodlí. Naší rozkoší bude činit vůli Kristovu.“ EGW

9. S čím bychom se měli spokojit a proč? Žid. 13, 5.

„Otevřte své srdce, přijměte do něj království Boží a snažte se mu sloužit za každých okolností. Ač jest povahy duchovní, nemusíte se obávat, že by vaše tělesné potřeby zůstaly nepovšimnuty. Oddáte-li se službě Pánu, pak ten, jenž má všelickou moc na nebi i na zemi, postará se i o vaše potřeby.“ EGW

BOŽÍ OPATŘENÍ PROTI ŽÁDOSTIVOSTI

10. Která doba bude pro přestupování desatera charakteristická? 2. Tim. 3, 1.

Žádostivost je přestoupení, kterým hřeší nejen nevěřící, ale i ti, kteří se vydávají za dítky Boží.

11. Jaké opatření učiní Bůh proti žádostivosti svého lidu? Mal. 3, 19.

„Stálá obětavá dobročinnost je Boží prostředek proti hlodajícím nemocem sobectví a lakomství. Bůh zde předkládá způsob dobrovolného podporování svého díla a pomáhání potřebným. On přikázal, aby se dávání stalo zvykem, který by mařil nebezpečný a zhoubný hřích lakomství.“ EGW

12. Z čeho budou lakomci vyloučení navždy? 1. Kor. 6, 9. 10.

„V den konečného soudu bude lidmi nahromaděné bohatství bezcenné. Nebudou mít nic, co by mohli nazvat svým vlastnictvím.“ EGW

13. Kde skládá věřící své poklady? Jaké je mu dáno zaslíbení? Mat. 6, 20. 21. 33.

Až budeme shromážděni kolem trůnu Božího, spatříme duše, kterým jsme dopomohli ke spasení. Dozvíme se, že tyto zachránily jiné a tyto opět jiné — veliký počet, jakožto výsledek naší práce. S jakou radostí budou dělníci Kristovi pohlížet na tyto vykoupené! Jak vzácná budou nebesa těm, kteří byli věrní v díle zachraňování duší!

Zvrchovaná pohnútka

Základný verš: 1 Ján 2, 5.

LÁSKA — CESTA POSLUŠNOSTI

1. Ako Ježiš zhrnul zákon a vysvetlil tajomstvo súladu jeho požiadaviek? Mar 12, 28—34.

„Zákonník bol blízko Božieho kráľovstva, pretože poznal, že skutky spravodlivosti sú Bohu milšie než obeť. Potreboval však uznať Kristovo božstvo a vierou v Neho prijať silu ku konaniu týchto skutkov. Obradné služby boli neplatné, keď neboli živou vierou spojené s Kristom. Ani mravný zákon nespĺní svoj účel, ak nepochopíme jeho vzťah k Spasiteľovi. Kristus znova ukázal, že Otcov zákon obsahuje niečo viac než len samé príkazy. Zákon ukazuje človeku jeho povinnosť a jeho vinu. Preto človek musí u Krista hľadať odpustenie a silu k tomu, aby mohol splniť požiadavky zákona.“ EGW

2. Ktorý dávny príkaz Kristus rozšíril, keď poukazoval na lásku ako cestu poslušnosti?

5 Moj 6, 4. 5; 2 Ján 5. 6.

„Ten, ktorý zo Sinaja oznamoval Mojžišovi zákon a obradné predpisy, je ten istý, ktorý kázal učeníkom na vrchu. Veľké zásady lásky k Bohu, ktoré postavil ako základ zákona a prorokov, sú len opakovaním toho, čo prostredníctvom Mojžiša hovoril židovskému národu. Ten istý Učiteľ vystupuje v oboch zmluvách. Božie požiadavky sú tie isté. Aj zásady Jeho vlády sú tie isté, lebo

všetko vychádza od Toho, „ktorý sa nemení.“
EGW.

**3. V akom zmysle bolo Kristovo prikázanie nové?
Ján 13, 34; 15, 9. 10.**

„Spasiteľ videl, že sa učeníci musia riadiť novými zásadami a žiť iným životom. Jeho životom a smrťou získali nový názor na lásku. Prikázanie vzájomnej lásky dostalo v svetle Jeho obeti iný ráz. Celé dielo minulosti je ustavičnou službou lásky, sebazaprenia, obetavého úsilia. Kristus v celom svojom pozemskom živote bol bohatým zdrojom Božej lásky. Tí, čo majú Jeho Ducha, budú vlastniť i Jeho lásku. Všetky vzájomné vzťahy bude usmerňovať Kristus.“ EGW

LÁSKA PREJAVENÁ V ŽIVOTE

4. Odkiaľ pochádza láska? Ako ju ľudia dostávajú? 1 Ján 4, 7. 8. 16; Rím 5, 5.

„Ak svoju vôľu odovzdáme Bohu, nebudeme usilovať o to, aby sme si lásku Božiu zaslúžili. Jeho lásku prijmeme ako dobrovoľný dar a preniknutí touto láskou radostne budeme poslúchať Jeho prikázania.“ EGW

5. Akým spôsobom sa zúčastňujú všetky tri božské osoby na udielaní moci lásky? 1 Ján 4, 10. 19; Ján 17, 26; Gal 5, 22a.

„Pri znovuzrození je srdce v súlade s Bohom a Jeho zákonom. Keď nastala táto mocná zmena v živote hriešnika, potom prešiel zo smrti do života, z hriechu do svätosti, z prestúpenia a vzbúry do poslušnosti a vernosti. Starý život odcudzenia od Boha skončil a začal nový život zmierenia, viery a lásky.“ EGW

6. Ako sa prejaví láska v živote človeka? Ján 14, 15. 23; 2 Ján 6.

„Ján nepíše, že spasenie možno získať poslušnosťou, ale že poslušnosť je ovocím viery a lásky. Ak zostaneme v Kristu, potom láska Božia bude prebývať v srdci a naše city, myšlienky a jednanie bude sa zhodovať s vôľou Božou. Posvätené srdce je v súlade s predpismi Božieho zákona.“ EGW.

7. Ako ďaleko siaha prestúpenie jediného prikázania? Jak 2, 10.

„Keďže súhrn všetkých prikázaní je láska k Bohu a bližnému, prestúpením ktoréhokoľvek z nich, porušujeme túto zásadu. Pán predkladá prvé štyri a ďalších šesť prikázaní ako božský celok a učí nás, že lásku k Bohu dokážeme tým, keď zachováваме všetky Jeho prikázania.“ EGW

LÁSKA K BLÍŽNEMU

8. Koho máme milovať okrem Boha? 1 Ján 4, 21; 5, 1; Ján 15, 17.

„Ak milujeme Boha, pretože On nás skôr miloval, budeme tiež milovať všetkých, pre ktorých Kristus zomrel. Ak sme spojení s Kristom, sme tiež spojení s bližnými zlatou reťazou lásky.“ EGW.

9. Kto je náš bližný? Luk 10, 29—37.

„Kristus ukázal, že bližným nie je len príslušník našej cirkvi alebo vyznávač tej istej viery. Každý, kto potrebuje našu pomoc, je našim bližným bez ohľadu na národnosť alebo farbu pleti. Kto je Božím vlastníctvom je aj našim bližným.“ EGW

10. V akej miere máme prejavovať lásku k blížnemu? 1 Ján 3, 16. 18; Ján 15, 12.

„V srdci, v ktorom vládne láska, niet miesta pre hnev alebo pomstu, pre urážky, ktoré pýcha a sebaláska pokladá za neznesiteľné. Láska je úprimná a nepodezrieva pohnútky a činy iných. Nepočúva s obľubou nepotešivé zprávy o iných, ale radšej sa snaží pripomnieť ich dobré vlastnosti.“ EGW

11. Ak máme lásku k druhým, čo tým dokazujeme? Ján 13. 35; 1 Ján 2, 10; 4, 12.

„Keď sú ľudia spojení v láske bez donútenia a bez sobeckých záujmov, dokazujú, že v nich bol obnovený Boží obraz a že sa riadia novými životnými zásadami.“ EGW.

12. Ktorým slovom vystihuje Pavel posledných šesť prikázaní? Ako v-svetľuje Jakub kráľovský zákon? Gal 5, 14; Jak 2, 8.

„Prvé štyri prikázania možno zhrnúť v jedno: ‚Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca.‘ Ostatných šesť vyjadrujú slová: ‚Milovať budeš blízneho svojho ako samého seba.‘“ EGW

ODMENA POSLUŠNOSTI

13. Akú odmenu zasľubuje Boh tým, čo Ho milujú a ostrihajú Jeho prikázania? 2 Moj 20, 6; 5 Moj 7, 9; 30, 16.

14. Čím sa bude vyznačovať ten, kto miluje Boha a očakáva Kristov príchod? Zj 14, 12.

Mnohí, čo počujú trojanjelské posolstvo, po-

slúchnu volanie a prípoja sa k Božej cirkvi. Božie dietky budú posilnené, aby mohli obstáť v deň pukušenia.

---

14. ÚKOL — 30. ZÁŘÍ 1961

Opakování o zákonu Božím

Zlatý verš: 5. Mojž. 6, 6. 7.

1. Jaký je poměr mezi zákonem a evangeliem?
Řim. 3, 20; 1. 16.
2. Jaký vztah k zákonu má Ježíš? Mat. 5, 17—19.
Jan 14, 15. 15, 10. 14.

PŘIKÁZÁNÍ URČUJÍCÍ POMĚR ČLOVĚKA K BOHU

3. Jak se představuje Bůh v prvním přikázání?
2. Mojž. 20, 1—3. (Viz úkol 3.)
4. Vylič rozdíl mezi pravou a falešnou bohoslužbou na základě druhého přikázání! (Úkol 4.)
5. Čím jest jméno Boží věřícímu? Přísl. 18, 10. Před čím varuje třetí přikázání? 2. Mojž. 20, 7.
6. Čím se ještě vyznačuje pravá bohoslužba? 2. Mojž. 20, 8—11.

TY A TVŮJ BLIŽNÍ

7. Které přikázání určuje poměr dětí k rodičům? 2. Mojž. 20, 12.

8. Jaký poměr k šestému přikázání zaujal Pán Ježíš? Mat. 5, 21. 22. 1. Jan. 3, 15.
9. Který výrok Nového zákona potvrzuje a rozšiřuje význam sedmého přikázání? Mat. 5, 28.
10. Co zapovídá osmé přikázání? 2. Mojž. 20, 15.
11. Před kterým snadně obkličujícím nás hřichem varuje deváté přikázání? Jakým způsobem bývá přestupováno? 2. Mojž. 20, 16.
12. S kterým jiným hřichem se pojí žádostivost? Jer. 6, 13. Jak pohlíží Písmo svaté na tento hřich? Kol. 3, 5b.
13. Čím se budou vyznačovat následovníci Krista? 1. Petr. 1, 22.